

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoE/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5112231542
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5112231542.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, o veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: C. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, dieťa matky: K. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. H. X/XX, Q., právne zastúpení Mgr. Tomášom Balážom, advokátom so sídlom H. X, Q., otca: Ing. D. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XX, Q., o výkon rozhodnutia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 21Em/5/2012-93 zo dňa 04. apríla 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd konanie o výkon rozhodnutia zastavil, nakoľko neexistujú dôvody na výkon rozhodnutia a k stretnutiam maloletého dieťaťa s otcom dochádza v zmysle právoplatného rozhodnutia súdu. Otec maloletého dieťaťa neustále vo svojich podaniach opisoval situáciu a problémy, ktoré vznikajú pri prevzatíach dieťaťa otcom od matky, avšak z podaní nevyplýva, že by mu matka bránila v stretávaní sa s maloletým dieťaťom. To, že rodičia komunikujú podráždené a že medzi rodičmi dochádza pri preberaní dieťaťa ku konfliktom, vyplýva zo vzťahu rodičov k sebe, a samo o sebe nemôže zakladať dôvod na výkon rozhodnutia, nakoľko reálne k stretávaniu otca s maloletou dochádza.

Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že okresný súd nepostupoval správne, pretože ignoroval všetky predložené dôkazy o opakovanom a úmyselnom marení, nedodržiavaní a porušovaní súdneho rozhodnutia zo strany matky, ktoré pretrváva dodnes. Zároveň zo strany JUDr. Gabriely Tučkovej došlo k porušeniu § 176 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého má súd vo veciach maloletých rozhodnúť bez zbytočného odkladu najneskôr do šiestich mesiacov odo dňa začatia konania. Podmienky a predpoklady pre marenie rozhodnutia zo strany matky vytvorila práve uvedená sudkyňa v rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 21P/336/2010-346 zo dňa 24.10.2011, v ktorom bol zamietnutý jeho návrh na zverenie maloletej do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a zároveň aj to, aby si mohol maloletú preberať rovno zo škôlky, čím rozhodla aj v rozpore so znaleckým posudkom. Vyjadrenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina zo dňa 15.08.2013 je nenáležité, nakoľko uvedený úrad nie je prítomný odovzdávania dieťaťa a z predmetného rozhodnutia súdu, ktoré matka opakovane porušuje, nevyplývajú úradu žiadne povinnosti. Preto je jeho vyjadrenie len subjektívnym tvrdením bez relevantných podkladov, ktoré nemajú právny vzťah k uvedenému konaniu. Opakovane žiadal, aby uvedený úrad nebol ustanovený za kolízneho opatrovníka jeho dcéry, pretože už dlhodobo koná rodovo diskriminačne voči rodičom mužského pohlavia. Ovčie kiahne dcéry C. v žiadnom prípade neboli dôvodom na to, aby v liečbe nemohla pokračovať v jeho starostlivosti. Počas tejto choroby sa matka o dcéru nestarala, ale ju zaviedla k ľuďom, ktorých si zvolila sama, viedla ju teda po vonku a aj tak nedodrжала kludový režim. Nedostatok finančných prostriedkov, ktorými súd obhajuje ďalšie porušenie súdneho rozhodnutia rovnako nie je dôvodom na marenie súdneho rozhodnutia. Marenie súdneho rozhodnutia zo strany matky bolo úmyselné a zámerné. V opačnom prípade by totiž výživné na dieťa mohlo byť úmyselne zneužívané na ešte väčšiu diskrimináciu otcov, keď ich súd a matka prostredníctvom

výživného pripraví o finančné prostriedky potrebné na starostlivosť o dieťa a takouto argumentáciou brániť dieťaťu v styku s druhým rodičom, čo nie je len v rozpore so zákonom, ale aj v rozpore s právom a záujmom dieťaťa a základnou ľudskou etikou. K mareníu úradného rozhodnutia zo strany matky došlo aj v ďalších termínoch, ktoré už uvádzal v predchádzajúcich podaniach.

Matka vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Uviedla, že otec poukazuje najmä na údajnú zaujatosť všetkých kompetentných orgánov. Považuje podanie otca za síce jeho právo, ale vykonávané šikanóznym spôsobom. Nebolo žiadnym spôsobom preukázané akékoľvek marenie rozhodnutia súdu, ktoré by si vyžadovalo ingerenciu súdu a pokiaľ nedošlo k odovzdaniu maloletej, bolo to z vážnych aj zdravotných dôvodov pri ktorých nemožno hovoriť o pravidelnom opakovaní či úmysle. Nemyslí si, že by bolo potrebné vydať akékoľvek rozhodnutie smerujúce k výkonu rozsudku, nakoľko rozsudok je stále, a to aj v súčasnosti vykonávaný bez potreby vydania vykonávacieho rozhodnutia. Podľa jej názoru ide len o ďalší pokus otca nakloniť si mienku o rodičoch maloletej na svoju stranu a údajnej potreby striedavej starostlivosti na zabránenie konfliktov, ktoré však vyvoláva otec, a to aj šikanóznymi a skresľujúcimi podaniami na súd.

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti uzneseniu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p., ktoré v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

Preskúmaním veci dospel odvolací súd k záveru, že okresný súd vo veci správne rozhodol. Odôvodnenie uznesenia okresného súdu je presvedčivé a vyčerpávajúcim spôsobom, ako ukladá ust. § 157 ods. 2 v spojení s ust. § 167 ods. 1 O.s.p., uvádza skutočnosti a dôkazy, z ktorých okresný súd pri rozhodovaní vychádzal, akými úvahami sa súd riadil a ako vec skutkovo a právne posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a uznesenie okresného súdu.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 272 ods. 1 písm. a) O.s.p., súd je oprávnený nariadiť výkon rozhodnutia na základe vykonateľného rozhodnutia súdu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že návrh otca nie je dôvodný. V konaní nebolo preukázané, že by matka otcovi úmyselne bránila v styku s maloletým dieťaťom, zákonná podmienka pre to, aby súd na návrh otca výkon rozhodnutia nariadil, a to dobrovoľné neplnenie uloženej povinnosti zo strany matky dieťaťa, splnená nebola (§ 251 ods. 1 O.s.p.). Skutočnosť, že matka bráni otcovi v styku s dcérou otec podrobnejšie nešpecifikoval ani v odvolaní, napr. kedy a akým spôsobom mu matka zabraňuje v styku s maloletou. Len všeobecne namietal postup súdu, kolízneho opatrovníka a bližšie sa k okolnostiam marenia styku nevyjadril.

Vzhľadom k tomu, že v danej veci nie sú dané skutočnosti, ktoré by v súčasnosti odôvodňovali nariadenie výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu potvrdil podľa ust. § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p..

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.